

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. március 29.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Uram, Jézus, csak ámulok és bámulok, hogy hogyan tudod megszólítani a szívünket, hiszen a „D”-n keresztül szinte meglepetésszerűen jött a gondolat, hogy ülünk össze és valamiféle módon mintegy közösségben, foglalkozunk Veled. Kicsit talán pótoljuk azt a kiesést, hétköznapi közösségi összejöveteleket, amelyek most a koronavírus-járvány miatt szükségszerűen elmaradnak. Arra kérek Téged, hogy táplálj bennünket az Igéddel, táplálj bennünket a Szellemiségeddel, tölts be bennünket örömmel, és mindazzal, ami Te Magad vagy. Ámen.

Ámen.

J: Első kérdésem, hogy mivel foglalkozunk? Amit aktuálisnak látok, először indulásában, ha valakinek van kérdése, azokat járjuk körül.

I: A Mérő szerepe. Az a bajom a méréssel, hogy – tudom, hogy földi módon gondolkodom, de -, van egy olyan lélek, egy olyan szellem, akinek az a neve, hogy Mérő. „Mindent mérek” címszóval működik, és én ezt nem igazán tudom hová tenni, leginkább azért, mert azt gondolom, hogy a szellemvilágban mivel nincsenek korlátok, határok, ezért ott a mértéknek ott van értelme, ahol van mettől és meddig. Az angyal világában azt gondolom, hogy ez nincsen meg, ez az ember világában van. Arra gondoltam, hogy esetlegesen a mi szolgálatunkra van ő is, ezért mér. De mégsem értem, mert nem anyagvilágbeli lény. Innentől kezdve nem értem, hogy miért kell neki bármit is mérni. Tudom, hogy a mérés maga, a mérték maga többször szerepel az angyalkönyvben, de nem igazán tudom ebbe az egészbe hova tenni.

J: Mit gondoltok, hogy az Angyalkönyvben a megjelenő Mérő kicsoda?

I: Egy angyal. Egy feladattal ellátott angyal.

J: Az Angyalkönyv tanításában azzal találkozunk, hogy ez a négy fiatal azzal találkozik, hogy van nekik Órangyaluk. Az Órangyal gyakorlatilag hogyan ragadható meg lényegét tekintve?

M: Az embernek a szellemvilágban való tökéletes mása.

J: Tehát akkor az ember ennek az angyalának a sűrűbb mása, tehát olyan kapcsolatban vannak, hogy gyakorlatilag a szellemvilágban lévő Órangyal, az ő maga?

M: Igen, a kettő egy.

I: Olyan, mint a szellemvilágbeli párom.

D: Csak annak, akinek hite van, akinek nincs hite, annak nincs.

J: Sokat hallottunk már a Kisfaludy korszakában a duálpárról. Hogy ki a duálom?

D: Csak Kisfaludy, az ellenkező nemű páromra értette.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ő is, és a Hangban is elég sokszor felvetődik az a kérdés, hogy ki a duálpárom, mi a duálpárom, mert valamiféleképpen az ezoterikus irodalomból bekúszott ez a fogalom, hogy mindenki, aki boldogtalanul éli az életét a párjával, a hozzátartozójával, az úgy gondolja, hogy nem találta meg a duálpárját. Ezért nagyon szenved, és szeretné megtalálni a duálpárját. A Hang többnyire miket válaszol erre?
- I: Hogy nem egy másik ember a párod, és nem egy másik embertől függ a boldogságod, hanem Tőlem.
- J: Még egyszer, a Hang tanítása mit mond a duálpárról? „I” már elkezdte...
- I: Hogy nincs ilyen, ilyen értelemben véve.
- J: A Hang azt mondja, amit az Ivett fogalmazott meg, hogy nincs olyan, hogy egy másik ember lenne a duálpárod. A Hang azt mondja, hogy Én, Jézus vagyok a te párod. Neked Engem kell keresned! Nem a földi emberpárod kell keresni! Miért mondja ezt gyakorlatilag? Mi lehet ennek a háttere? Mit keres az ember a duálpárjában?
- D: A boldogságát.
- J: Így van, a boldogságát keresi. És a boldogságodat nem találhatod meg emberként emberben. Ezért, ha a boldogságodat csak Bennem találhatod meg – mondja Jézus -, akkor a duálpárod Én vagyok.
- D: Logikus.
- J: Visszatérve az ember és az Őrangyal kapcsolatára, mert valahol ez a duálpár ezzel kapcsolatban merült fel, azt mondja az angyal, hogy „te az én sűrített másom vagy”. Mi bontható ki ebből?
- M: Van egy szellemi felem, ami odaát van, és van egy anyagvilágbeli létem, ami itt van.
- I: Én azt sejtem mögé, hogy valahol azt próbálja érzékeltetni, hogy ő és én egy olyan egységet képezünk, amit az anyagvilágbeli létem, illetve az itteni földi életem, meg létezésem választ - lényegét tekintve - el. Mert a sűrűség egy halmazállapotot jelent, ami korlátozza a szellemi kapcsolatnak a felvételét.
- D: Ez itt fizikai testben, az ott szellemi testben, és mi történik, amikor kampec van?
- I: Mit takar a kampec?
- D: Meghaltam.
- J: Az Angyalkönyv azt mondja, hogy Ő, mármint az Úr, az én képekre teremtett téged. Innen indul a kapcsolat. Visszahat ez a teremtés-elméletre is, annak a tartalmára is, de egyébként, hogy picikét jobban lássuk azt, hogy miről is van szó, szükségesnek

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

látom behozni, hogy azt mondja az angyal, hogy Ő, vagyis az Úr az én képemre teremtett téged, tehát minden embernek van egy angyali forrása?

I: Igen.

J: Ha egyszer az ő képére lett teremtve az ember. Vagy az ő képmására.

D: Ezt az angyali forrást nem az Őrangyala érted. De azt mondtuk, hogy annak van Őrangyala, akinek hite van. Nincs minden embernek hite.

J: Erre visszatérünk. Nem egy egyszerű ezt kibogozni, hogy ez hogy van. De akkor itt megállhatunk, ezzel kapcsolatban még van-e valakiben kérdés, hogy Ő az én képemre teremtett téged, te az én sűrített másom vagy? Tehát látjuk a kapcsolatot, látjuk az alapvető egységet, a Forrást, a többi valamilyen úton-módon ebből kell, hogy kibomoljon. Megmondom, hogy miért, mert oda szeretnék kilyukadni, hogy a Mérő az Őrangyal-e.

I: Hogy valakinek speciálisan az Őrangyala.

J: Igen, hogy valami más. Hogy jobban megértsük a Mérőnek a státuszát magyarul mondva. Ezért mentem bele ebbe a témába. A kérdésed az, hogy mi történik az emberrel a halála után. Az első kérdés talán inkább az lenne, hogy mi a helyzet azzal, hogy mindenkinek van-e Őrangyala?

D: Azt mondtuk, hogy csak annak van, aki hisz Istenben.

I: Én onnan tudom elindítani – mindamellet, hogy az Angyalkönyv nem ezt mondja -, hogy ha amikor a teremtés megtörtént, bár tudom, hogy ez nem időben történik, akkor az Isten egy kiáradás, és mindenkit a saját képmására teremtett, akkor nem tudok elképzelni egy olyan képet az Istenről, hogy ha Ő mindenkire vonatkozóan szeret és mindenkire vonatkozóan kiárad, hogy azt mondja, hogy rád teremtek Őrangyalt, rád nem teremtek Őrangyalt.

J: Fordítva van. Nem az Őrangyalt teremti az emberre, az embert teremti az Őrangyala, tehát előbb van az Őrangyal.

I: Ezt próbáltam elmondani, hogy mivel az nem látható még a teremtésnél, hogy most valaki az anyagtestében mit fog csinálni.

J: A kérdés, hogy aki nem hisz az Őrangyalában, azt hogyan teremtette az Isten, ki által? Mert ugye azt mondja a négy fiatalnak, hogy az én képemre teremtett. És a többi kinek a képére teremtette, ha azok nem hisznek az angyalvilág létezésében?

I: Ezt arra építjük, hogy azt mondja az angyal, hogy mi csak hitből vagyunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ez egy nagyon fontos megközelítés hogy én csak hitből vagyok, de a kérdés még mindig kérdés; hogy a többit akkor hogyan teremtette és kire?
- D: Azt is úgy kellett, hogy teremtse.
- J: Logikus.
- I: Mert olyan nincs, hogy szeretek meg nem szeretek.
- J: Akkor feltételezhető, hogy minden embert egy angyalnak a képére teremtett kivétel nélkül?
- Igen.
- M: Ha valaki nem hisz Benne, attól még létezik.
- D: Csak nincs kapcsolat.
- J: Sokat segít nekünk ebben a Hangnak az a megfogalmazása, amit Jézus Önmagáról mond a hit vonatkozásában, hogy kinek a számára létezem.
- I: Aki hisz Benne.
- J: Aki nem hisz Benne, most nem szubjektív módon, hanem a valóság oldaláról, akkor is létezik, ha nem hisz Benne? Akkor ugyanezt kivetíthetjük az angyal és ember kapcsolatának a területére is? Hogy ő akkor is van, ha az ember nem hisz benne?
- Igen.
- D: Nyilván.
- J: Minden ember egy külön entitás, egy külön világ. Nagyon érdekes a Tomkins könyve, mert egy olyat olvastam, hogy amikor az ember meghal, akkor saját tudatának megfelelő másvilággal találkozik. Tehát nem egy rajta kívül lévő valósággal, hanem azzal a valósággal, amit ő teremt meg magának.
- I: Ez egy jó hír.
- J: Ez azt jelenti, hogy az ember képes az Isten nélkül is elképzelni önmagát, meg képes elképzelni az Istennel is. A kérdés az, hogy melyik a valóság? Mert amikor meghal, akkor mi történik azzal, aki nem hisz abban, hogy van a halál után létezés? - Nem életet mondtam, létezést. - De azzal találkozik, hogy nem haltam meg. Tehát, hogy nincs halál. Tehát egy másfajta valósággal találkozik, mint amiben eddig hitt?
- Igen.
- J: Akkor az a valóságos valóság? Nem az, amit ő táplál magában? Nyilvánvalóan. Minden embernek van egy világa, amit valóságosnak él meg. Ha nem hisz Jézusban,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- akkor valóságosan nem létezik a számára? Akkor jogosan mondja, hogy ott nem is vagyok. Lehet, hogy nem egészen pontosan fogalmazott a Hang tanításában, és nem egészen pontosan fogalmaz az angyal tanításában sem minden esetben a médium, akár a Feri bácsi, akár a Hanna.
- I: Azért, mert minden az egyéni személynek a látásmódjától függ, tehát ebből a szempontból jó, hogy ez nem lett beleírva, akkor teljesen igazat mond, mert nem az Isten valósága oldaláról közelítette meg a dolgot, hanem az egyén oldaláról.
- J: Ha csak a Hang tanítását veszem figyelembe, ahol azzal találkoztunk, hogy ki teremti az embert? Az Isten. Most azt mondja, hogy aki nem hisz Bennem, annak nem is létezem, akkor őt nem teremtette meg. Olyan nincsen, hogy azért, mert a te látásmódodban most.... Arról nem is beszélve, hogy mi szükséges ahhoz, hogy elkezdjen létezni. Mármint az Isten az embernek.
- I: A hit. A kapcsolat.
- J: Tehát, hogy megtérjen. Hogy megforduljon. Egy ilyen végtelenül egyszerű esemény kell csak ahhoz, hogy rájöjjön arra, hogy mégis csak Van! Volt is, csak én nem hittem Benne.
- I: A felismerés a felébredés.
- J: Ebben a vonatkozásban a hit, mint teremtő erő, mit jelent, hogy megteremtem az Istent? Nem. Megteremtem azt a valóságot, amely a valódi valóság. Hát ha ez így van, akkor mi történik az emberrel a halála után, aki hisz az Őrangyalában, tudja, hogy egy vele?
- D: Összeolvad?
- J: Van az Angyalkönyvnek egy külön tanítása erre.
- M: Külön vagyunk, de mégis egyek vagyunk. Tehát nem olvad össze. Egy lesz vele. A saját én tudatát soha nem veszíti el az ember.
- I: Szerintem ezek olyan dolgok, amit az ember csak sejthet, mert az anyagvilágban él. Hogy most külön, meg egybe. De talán ez a legjobb fogalom rá, amikor az embernek talán itt a földön csak önmagában tud gondolkodni, még ha hisz Istenben, akkor sem tudja azt a kapcsolati szintet elképzelni, amikor nem az én kerül előtérbe valakivel szemben, akit szeretek.
- J: Nem az élmény szintjén, de az angyal mégis eligazít bennünket ebben a kérdésben. Csak a távlatokat kell jól látni. Ha a távlatok oldaláról nézzük az ember, az Isten és az angyalvilág kapcsolatát, létezését, valóságát, akkor mire lett teremtve az ember?
- I: Mármint feladatban?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mire lett teremtve az ember?

I: Visszavigye az anyagot a szellemvilágba.

J: Mi történt a teremtésben? Ennek alapján, amit mondtál, az nagyon jó kiindulási alap, de ennek alapján mi történhetett a teremtésben? Az történhetett, hogy megteremtette az anyagvilágot. Ezzel a szellemi egység, kettőre bomlott? Egy anyagvilágbelire és egy szellemire. Tehát az egy, az kettébomlott. Emlékeztek, amikor azt mondja erre az egyesülésre, hogy ez ahhoz hasonló, mint amikor a gyermekét váró anya az egy és mégis kettő. Amikor megszületik a gyerek, akkor mi lesz? Az egyből kettő lesz. Hasonlóképpen egy fordított sorrendet fogalmaz meg, hogy majd ebből a kettőből újból egyé kell válni. De visszatérve a feladatra. A teremtésben a Teremtő külön választotta az anyagvilágot. Végül is az anyagvilág csak egy sűrűbb formája a szellemiségnek. Ezért mondja, hogy sűrűbb másom vagy. Mert a szellemiségnek, vagy amit anyagnak nevez, annak egy sűrűbb megjelenési formája van az anyagvilágban, a ritkább meg a szellemvilágban. Kettévált a dolog, az egyből kettő lett. Ebben a különállásban az anyag mit csinált a szellemmel? Eltakarta. Vagyis az ember nem látta a Forrását. Nem látta a mivoltját, ezért joggal gondolta magát mindvégig testnek? Csak testnek? Joggal, hát nem láthatott rá, honnan tudta volna? Bár, még az ősebernek is voltak valamiféle rituális tevékenységei, főleg a halállal kapcsolatban, a temetéssel kapcsolatban. Nagy valószínűséggel ebből jönnek a természeti vallások, ebből jönnek a bálványimádások és ebből jönnek a különböző vallások és egyházak. Mert ez lépcsőzetesen épül fel. Ahogy az ember mit csinál?

I: Változik.

J: Változik, és egyre inkább öntudatra ébred. Az öntudat mit jelent ebben a vonatkozásban? Felismerést, hogy ki vagyok én. Meg tudom-e válaszolni azt a kérdést, hogy ki vagyok én, a nélkül, hogy feltegyem a kérdést, hogy van-e Isten?

Nem.

J: Valójában nem. Eddig az emberiség azért van sötétségben, mert mindig csak annyit válaszolt erre, hogy ki vagyok én, én vagyok az a test, ami vagyok, és addig vagyok, amíg vagyok, utánam a vízözön. Ennyit a teremtésről, hogy különvált. Az Angyalkönyv mit fogalmaz meg az ember feladatának, kezdettől fogva, ami lépésről-lépésre bontakozik ki az ember előtt? Mikor találkoztunk az ilyen jellegű feladatával az embernek? Hát most találkoztunk először. A Hangban van ilyen?

I: A maga módján van.

J: Hol?

I: Mert a szeretni tanítás...

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Én most azt mondom, hogy mi az ember feladata a teremtésben. Mert a szeretetre tanítást mondhatom eszköznek? Tehát nem lényegnek, eszköznek. Az nem feladat abban a vonatkozásban, ami az embert emberré teszi.
- I: Azon a szinten gondolom, amikor megkérdezik a Hangban és kérdeznek általánosan, hogy mit csináljak, akkor ezt mint feladatot fogalmazza meg. Ezt a Hang, mint alternatívát nem egyszer mondja.
- J: Arról nem is beszélve, hogy nem tud senkit sem megtanítani szeretni. Az Angyalkönyv mit fogalmaz meg feladatként az embernek?
- D: Az anyagot átemelje a szellemvilágba.
- J: Így van. Átvigye, összeolvassa, visszavigye. Az embert egy hídnak mondja. Azt mondja, hogy van a szellemvilág, van az anyagvilág és közte az ember. Az ember egy rendkívüli lény, aki rendelkezik minden egyes sík tulajdonságával, mert benne van az anyagi sík. Benne van a növény síkja, benne van az állat síkja. Benne van az angyal, a szeráf és az Isten síkja? Hogyne. Egyedül benne. Ezzel sem az angyal, sem a szeráf nem rendelkezik. Csak az ember. Azt mondja, hogy az ember az a különleges lény, akire azt mondja az angyal, hogy olyan nagynak látom, hogy még én sem látom, hogy milyen nagy. Pontosan azért, mert kibontakozásában, hogy mit fog megvalósítani, milyen perspektíva áll előtte, azt még az angyal sem látja. Tehát az a dolga az embernek, hogy mindazt, ami anyagtestileg ő maga, ásvány, növény, állat, anyagtest, azt önmagába, az önmagában lévő szellemvilágba vigye át. Az angyal, a szeráf és az Isten síkjába. És a kettőt egyesítse.
- D: Na de, hogy?
- J: Nem bonyolult.
- I: Csak te vagy képes arra, mert egy kutya nem képes.
- D: Ezt értem, de hogy viszem át? Mivel.
- I: Azzal, hogy meglátod azt, hogy az anyag valójában micsoda?
- D: A szellem sűrített mása vagy formája.
- I: Igen, de ebből nagyon sok minden kibontakozik. Például az, hogy te önmagadat ez által már nem embernek és nem anyagtestnek látod.
- D: Eddig sem annak látom.
- I: Igen, de nem mindegy, hogy milyen vonatkozásban.
- J: Köszönöm a segítséget. Visszatérünk erre a kérdésre olyan módon, hogy vajon hogyan tudja átvinni másképp az ember, - ez az átvízi szó egy kicsit zavaró,- mert

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

talán az, hogy megvalósítani az egységet, nyilván nem úgy, hogy a hátára veszi az egész anyagvilágot és akkor meghal és megérkeztem. Nyilván az ember saját magában tudja egyesíteni a kettőt csak. Igaz ez?

Persze.

J: Csak saját magában. A látásmódja által?

Igen.

J: A látásmódja által. Ahogy az „I” az előbb elkezdte fejtegetni, hogy amikor az ember már mindenben, nem az anyagiságával találkozik, hanem képes már egy olyan szellemi sík megvalósítására, amelyben mindennek a szellemiségét látja. Valójában ez a könyv most itt anyagból van. De láthatom-e ezt sűrített szellemként?

D: Persze.

J: Ha most eleve nem könyvként tekintek rá, hanem egy sűrített szellemiségként, akkor már ennek az anyagisága bizonyos értelemben megszűnik?

D: Nem szűnik meg.

J: Az a sűrű anyagisága.

M: A látásmódomban.

J: Ha én ezt szelleminek látom.

I: Nem megszűnik, hanem átlényegül.

J: Átalakul. És akkor létrehoztam az egységet ebben a vonatkozásban? Az a probléma, hogy ezt minden embernél el szükséges élni, mert minden ember hordozója az anyagnak. Érdekes, hogy még a Kisfaludy fogalmazta meg, hogy minden ember megteremti a maga anyagvilágát. Tehát ő is teremtőként és fenntartóként van jelen az anyagvilágban. Pontosan a látásmódja által. Tehát az embereknek a látásmódjában kell megváltoznia. És ha te ezt meg tudod valósítani, akkor a te magad világában ezt megtetted.

D: Ez az, amikor csak saját magadért felelsz, nem tudsz mindenkit megváltoztatni.

J: Pontosan! A te dolgodat csináld meg! Ahhoz, hogy az ember ezt az állapotot elérje, az ember és Őrangyal kapcsolatában mi szükséges? Mert ugye mi a feladat, hogy egységet valósítsa meg.

D: De itt, nem ott.

J: Az egység megvalósításában ez már egy nagyon fontos és jól ragadtad meg számomra a kérdést, mert akkor már nincs itt és ott. Mert, ha most így fogalmazom, itt látom

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

meg, ebben az ott-ot, mert ha a szellemiségét látom meg, akkor a másvilágot látom meg benne? Tehát ez egy furcsa helyzet. Mert akkor nem az a kérdés, hogy én hol vagyok. Nem vagyok sehol és mindenhol vagyok. Nem vagyok sehol, mert nem határozhatom meg anyagilag, mert mindenben képes vagyok meglátni a szellemiséget, ami pedig korlátlanlanságot ad nekem.

D: Igen, de hogy ha már meghaltam, és szellem leszek, akkor ezt vissza már nem fogom tudni, tehát visszafelé ez nem működik.

I: Ahhoz, hogy ott megéld az egységet, annak nyilvánvalóan feltétele, hogy itt lásd ezt. Azt, hogy másképpen éled meg a színről színre látást, mint amikor az anyagtest átfedi a szellemvilágot, a megélés, az más. Nyilván nem egyforma, de szerintem valami olyasmit próbált elmondani, hogy nem a megélésnek a szintje lesz a döntő, hanem a látásmód általi megélés a döntő. Ha már itt képes vagy ezt látni, akkor nem az lesz benned a döntő, hogy most ezt az anyagtestet eltakarja.

J: Amit most fejtegettünk, az az ember végső feladata. Beláthatatlan távolságban, beláthatatlan minőségben, beláthatatlan előzményekkel, beláthatatlan alakulással, az ember végső állapota. Bár ez a végső, ez megint egy nem jó szó, mert nincs megállás ugye. Valamiféleképpen tovább is van valami. De ahhoz, hogy az ember valamiféleképpen ezt az egységet meg tudja valósítani, mivel hogy az anyag és a szellem egységének a megvalósítása a feladata, ezért neki, mint anyagnak és az angyalnak, mint szellemnek ugyancsak egységbe kell kerülnie? Hát persze. Mondja is az angyal, hogy ott voltam, ahol majd egyik leszünk.

D: És mégis külön.

J: Nem. Ott már nincs külön. Nagyon érdekes ez az egész dolog, mert úgy tűnik nekem, hogy most mi magunkat embernek látjuk. A szellemi másunkat valamiféle angyalnak. De mikor a kettő egyesül, akkor én már nem leszek ember és ő már nem lesz angyal. Mert ő attól angyal, ami. Én meg attól vagyok ember, ami vagyok. Tehát attól vagyok ember, hogy egy sűrített formám van, Őneki meg egy ritkább formája van. Amikor a kettő egyesül, akkor egy ÚJ jön létre, ami már nem angyal és nem ember, hanem mind a kettőt hordozza.

M: Egy létsík.

J: A létsíkok között nincsenek elhatároló vonalak, mint az országok között.

D: Egy állapot.

J: Állapot.

I: Azért nehéz ezt értelmezni, mert az ember nem tud határok nélkül - ilyen értelemben - gondolkodni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Visszatérve az alapkérdésre, hogy amikor meghal az ember, egyesül-e az angyalával. Elmondtunk most sok mindent. Amit eddig kibontottunk, abból ebben a vonatkozásban mi következik? Én felkínálok egy választ, hogy nem akkor egyesül az ember az Órangyalával, amikor meghal, hanem amikor a feltételek megvannak hozzá. Amikor kész az ember, a végső feltétel megvan ahhoz, hogy egyesülni tudjon az angyal és az ember.
- M: Van egy olyan szituáció, amikor az angyalkönyvben, amikor az ember elcsúfítja az Órangyalát.
- J: Van.
- M: Akkor nincs egyesülés.
- J: Akkor nincs egyesülés. Még egyszer mondom, amikor a feltételek megvannak hozzá, és olyan szellemi állapotot képvisel az ember, amellyel az angyallal már egyesülni tud. Amikor meghalunk, egyesülünk-e az angyalunkkal? Nem. De tovább vezet, segít bennünket, főleg akkor, ha úgy megy el az ember, hogy tudom, hogy van Órangyalom, és az én vagyok. Ha ezzel a tudattal megyek át, akkor nem azzal a tudattal megyek át, hogy meghalok és utána kalap-kabát.
- D: Ez a hiszem, ha látom, ugye? Az emberek 99%-a azt szokta mondani, hogy hiszem, ha látom.
- J: Pontosan.
- M: Akkor sem fogja elhinni.
- J: Így van, akkor sem hiszi el. Erre a kérdéssre akkor most megkaptad a választ, hogy a halál után, illetve az átmenet után, nem egyesülünk az Órangyallal. Nem ez a feladat. Ez egy végső kibontakozása annak az útnak, amit az embernek meg kell járnia.
- M: De találkozhat vele?
- J: Hát nem találkozhat, hanem találkozni fog vele! Magyarán mondva, ha rálátok az eredeti, valódi önmagamra, ami valamilyen úton-módon felmérhetetlenül több, mint amit én itt magamról gondolok. Más és több. Ezzel fogok találkozni. Azzal, hogy képes leszek felfedezni végre magamat. Hogy ki vagyok én.
- M: Szerintem ez még csak része, egy részlete annak, mert utána is, ott a szeráf. Még az is fog tanítani.
- J: De nem téged. Ebben a vonatkozásban nem téged. Ha az angyal azt mondja, hogy a szeráf nekem az, ami én neked, vezetőm, segítőm, akkor az angyal a szeráf képére lett teremtve, ha ugyan az.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Akkor a szeráfnak a sűrített mása?
- J: Bizony. Ami ugyan olyan, mivelhogy másról nem beszél az angyal, mert ez egy elég szűk szavú ebben a vonatkozásban, hogy csak arra tudok gondolkodni speciel, hogy ugyan úgy kell egyesülniük az új kreatúrának, ami az emberből és az angyalból lett a szeráffal, mint ahogy az ember egyesült az angyallal, és ott is egy Újnak kell létrejönni. Azért mondom, beláthatatlan.
- D: Biztos van még följebb is.
- J: Hogyne.
- I: Hát, ha a végtelenségig megy, akkor igen.
- J: Hogyne. Kérdés az, hogy ki a Mérő? Most már körüljártuk az őrangyalt. A Mérő őrangyal-e?
- D: És mit mér?
- J: A Mérő lehet-e őrangyal?
- I: Ha mi egy adott feladatra vagyunk az őrangyalommal, és neki külön feladata van, akkor neki külön kell lennie.
- J: Azt mondja; mindenkit mérek. A Mérő nem Őrangyal, tehát nem valakinek a ritkább mása. Akkor két dolgot tudunk feltételezni ebben a dologban. Mivelhogy egy nagyon fontos megfogalmazás az, hogy én mindenkit mérek. Azért ez a feladat túlmutat azon, hogy egy Őrangyalnak az a feladata, hogy engem segítsen, engem vezessen, tehát egy személyre vagy a környezetére vonatkoztatva, mert ugye ezek nem egymástól elszeparálva, elkülönülve munkálkodnak, hanem mindig egységben, és ezért azt mondja, hogy mi négyen vagyunk, ti négyen vagytok, az nem nyolc, hanem az Egy. Tehát ők amikor négyen vannak valahol, ők egységben vannak. Mi külön vagyunk és mégis Egyek – mondja az angyal. Ez azt jelenti, jelentheti-e azt, hogy amikor mi egy szellemiségben gondolkodunk, akkor mi Egyek vagyunk?
- D: Igen.
- J: Függetlenül attól, hogy külön vagyunk. Azt mondja Tomkins, hogy egy dolgot soha nem vesz el a teremtett lény, az én tudatát, hogy én vagyok. Nem az a kérdés, hogy milyen variációban jelenek meg, de az, hogy én vagyok, azt soha nem veszi el. Visszatérve a Mérőre. Odáig eljutottunk, hogy nem lehet őrangyal. Akkor lehet egy angyal, mert ugye az, hogy őrangyal van, az azt jelenti, hogy mindenki őrangyal? Nem. Ha a teremtésben az ember az Ő képére lett teremtve, akkor tessék mondani, a kutya kinek a képére lett teremtve? A cseresznyefa kinek a képére lett teremtve? Mindennek, ami létezik, kell, hogy szellemi forrása legyen. Ezért azt a szellemi forrást

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- nevezhetjük-e angyalnak? Minden létezőnek szükségszerűen kell, hogy szellemi forrása legyen.
- I: Minden anyagbeli dolog szellemi dologból bontakozik ki.
- J: Ezért mindennek szükségszerűen kell lennie angyalának. Az ember ugye úgy képzei el az angyalt, mint valami embertestű valamit, ami fénylik meg repül, meg mit tudom még mi, de a dolog nem így van, mert még az Alexander is, ugye amikor átment, akkor az angyalokat hogy látta? Mint egy fényt. Valami elképesztő, hol itt tűnt fel egy fény, hol ott tűnt fel egy fény, tehát nem kötődik formához, hanem szellemiséghez. Tehát egyfajta szellemiség hordozója. Ha a világban minden kapcsolatban van egymással, mitől lehet egymással kapcsolatban?
- I: Hogy egy a forrás.
- J: Hogy a forrás is kapcsolatot, a kapcsolataikban egyet képez.
- I: Ez a kiáradás, nem?
- J: Igen. Ki a Mérő? Azt mondtuk, hogy akkor ez lehet egy angyal, de nagyobb valószínűséggel, ha egyszer ő azt mondja, hogy mindenkit mérek, a földön minden embert, aki élt, élni fog..., valószínűleg egy szeráf. Nagy valószínűséggel egy szeráf lehet, akinek a feladata már nem egy ember, nem egy természeti jelenségre vonatkozik, hanem egy mindent átölelő valóságra. De még mindig angyalról tartunk, mert a szeráf is az angyalnak egy gazdagabb formája vagy magasabb verziója, magasabb változata. Mit csinál azzal, hogy mér? Azt mondja, hogy Ő mér általam. Tehát az Isten mér általam. Én mindenkit mérek.
- D: Miben?
- I: Azt gondolom, hogy szellemi dologban mér. Ha mindent és mindenkit mér, akkor az anyagvilágot is kell, hogy mérje, mert az anyagvilág is szellem, csak összesűrített. Csak annak mi értelme van? Viszont szelleminek van értelme, hogy bármit is mérjen.
- M: Az anyagvilágot nem kell, hogy mérje. Ez egy erkölcsi tartalom.
- I: Én is erkölcsi tartalom vagyok.
- M: Fiataloknak mondja és eléggé számon kérő hangon mondja, hogy már vinném a termést.
- I: Milyen termést?
- M: Azt a tanítást, amit idáig átadott, annak következményének kellene már, hogy legyen, hogy abból mit valósítottak meg.
- I: Szerinted ők értették, amit az angyal mondott?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Azt mondja a könyvben a Mérő, hogy már unom mérni az úrt. Mire utal ez a mondat?
- I: A hiányt.
- J: Milyen hiányt?
- I: Az emberben lévő szellemiséget. A Fény hiányát.
- M: Isten hiányt.
- J: Akkor mondjuk ki, hogy az emberben lévő Isten hiányt.
- I: Magyarul a sötétséget.
- J: Ha az Isten tölti be az embert, akkor hogyan tudjuk ezt megfogalmazni? Akkor a Valóság tölti be az embert? Akkor azt mondjuk, hogy Van? Létezik, van. Ha az Isten nincs benne az emberben, akkor úr van, mert a sötétség, a hiány. Vagy van az Isten, vagy nincs az Isten. Ha nincs az Isten, akkor hiány jelenik meg. A hiányt az úr szóval jellemzi. Azt mondja ezzel, hogy már unom mérni az Isten hiányát. Melyik Isten hiányát?
- I: Csak a valóságost.
- J: Nyilván a valóságos Isten hiányát, ezzel ott, ahol a Krisnásokkal találkozik, ott mivel találkozik, a Van-nal, vagy az úrrel? Az úrrel találkozik többnyire. Mert azért az Isten nyomokban megjelenhet az irgalmasságban, a szeretetben, a törődésben, adásban, figyelemben, áldozathozatalban, még akkor is, ha nem tudja, hogy az Isten jelent meg most ebben a tetteben. De a lényege a dolognak az, hogy az Isten hiányt méri. Ezért unja. „Mérném már, hoznám már a gyümölcsöt, a termést. De nem tudom.”
- I: Ezzel az a problémám, hogy amikor csak négyükről is van szó, akár a Gittának a magyarázós könyvéből, akár másból, még azt sem lehet mondani, hogy ők értették azt.
- J: Kinek készült a tanítás?
- I: Mindenkinek.
- J: Akkor döntő volt-e, döntő kérdés volt-e az, hogy ez a négy érti-e a tanítást?
- I: Az az egyik problémám, hogy ide a Mérő mindenkit mér, anno oda írtam, hogy csak őket négyüket.
- J: Nem. Mindenkit, az nem a négy. Ez azt jelenti, hogy az Isten mindenkit tisztán lát. Mindenki változásában jelen van. Ott van. Azt mondja, hogy Ő mér általam. Hol lehet mérni?
- I: Ahol van mit.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem. Mert az ürességet nem tudja mérni. Hol lehet mérni? Én erre azt válaszolom, hogy ahol a lehetősége megvan, márpedig minden embernél megvan a lehetősége ahhoz, hogy megforduljon?
- D: Persze.
- J: A lehetőség megvan, mert az Isten minden lehetőség forrása. Minden lehetőség forrása. A teremtésben – hogy erre egy kicsit kitérjek, a lehetőség forrására – semmi nem lehet úgy teremtve, ahogy az ember képzeletben, hogy a semmiből teremtette az Isten. Mert, ha az Isten a Van, akkor a semmi szónak nincs tartalma. Akkor minden, ami létezik, ami realizálódott, az már kezdettől fogva – most a kezdet megint egy rossz szó -, mindig is benne kellett, hogy legyen lehetőségként. És nem az a kérdés, hogy most realizálódik vagy nem, hanem a létezés, az létezés.
- I: Cseresznyemagban benne van a cseresznyefa létezésének a lehetősége.
- J: Ezzel a dologgal azt mondom, hogy ez a toll maga az Isten-e?
- M: Igen.
- J: Ez maga az Isten, és mégsem a teljessége.
- M: Mikor erről beszéltünk régebben, nekem annyira furcsa volt az, hogy a lehetőség és a konkrétum közé egyenlőséget kell tenni. Mert az, hogy ez a toll, mint lehetőségként megvalósult, ez egy konkrétum. De ami csak lehetőség volt, meg ez, hogy ez itt van, hogy ez a kettő egyenlő, nekem ez nagyon nehezen ment az agyamba.
- J: És hogy oldottad meg?
- M: Úgy oldottam fel, hogy ez Szellem. Szellem forrásként élem meg.
- J: Én ezt úgy magyaráztam meg magamnak, hogy azt a kérdést tettem fel, hogy van-e értelme bármiféle lehetőségnek, ha nem realizálódik. A lehetőség önmagába véve semmi. Az csak egy üres dolog, egészen addig, amíg nem realizálódik. De a lehetőség fogalma, tartalma akkor jelenik meg, amikor előbb-utóbb - nem az idő, mert ugye nem idő kérdése -, ha hordozza magában a realizálódás lehetőségét. Tehát csak akkor van lehetőség, ha az előbb-utóbb realizálódik.
- M: De bármi realizálódhat, nem?
- J: Hát persze! Minden! Ezért azt mondja az angyalkönyv, hogy a bűn is Ótőle jön.
- M: Lehetőségként.
- J: Ótőle jön a bűn is. Mert szerepe van. Képtelen lenne az ember önmagára rálátni e nélkül.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Mert a rosszból születik a jó.
- J: Visszatérünk a Mérőre. Mit mérünk? Hogy az Isten kiben hogyan van jelen.
- I: De miért?
- M: Hogy az ember az Istenhez visszatalál-e.
- D: De hát ez az Isten vonatkozásában is elég lenne vagy az őrangyal vonatkozásában.
- M: Isten úgy figyel ránk, hogy szeretne valami eredményt tőlünk. Felelősséged van azzal, hogy te hogy gazdálkodsz azzal, hogy az Isten létbe hívott téged. Nem csak úgy ukmukfuk.
- I: Tehát van elszámoltatás?
- D: De miért nem Vele?
- M: Ennek lépcsőfokai vannak.
- I: Nincs elszámoltatás! Úgy van felelősséged, hogy nincs elszámoltatás.
- J: Mit jelent az, hogy felelősséged?
- I: Hogy a döntéseidnek van következménye.
- J: Aztán? Jót mondtál, de van egy tágabb más vonatkozása is ennek a dolognak.
- M: Azt mondja az angyal, hogy aki súlytalan, az úttalan. Az embernek útja van. Szellemi útja.
- J: Világos. Tehát a felelősség mit hordoz?
- D: Hogy éltél a lehetőségekkel.
- J: Na! Látod, milyen egyszerű! Éltél-e a lehetőségeiddel! Képes vagy erre rálátni?
- I: Hogy éltem-e a lehetőségeimmel?
- D: Teljességében itt nem.
- J: Magyarán mondva, amikor az ember azzal szembesül akár még itt a földi életében, hogy fene-egye meg ezt a tegnapi napot, hogy szerethettem volna, és nem tettem. Ez felelősség?
- I: Ez felismerés.
- J: Felelősség?
- J: A felelősség gondolatkörébe tartozik?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Igen.
- J: A felelősség gondolkörébe tartozik. Egy felismerés által rájöttem arra, hogy felelősebben is viselkedhettem volna. Kinek tartozom felelősséggel?
- I: Saját lelkiismeretemnek.
- J: A saját lelkiismereted kicsoda?
- I: A bennem élő Isten.
- J: Igen. Tehát, magyarul mondva jelen esetben így is röviden mondhatjuk, hogy önmagam számára tartozom felelősséggel, hogy léphettem volna előre nagyobb, fejlődhettem volna, szerethettem volna, stb., és nem tettem. Tehát felelősséggel tartozom. Vajon, ha a Mérő nem mér és nem az Isten hiányt méri, meg az Istent, nem csak a hiányt, hanem azt is, hogy hol van, és mennyire van és hogyan van, nem azt méri, hogy ki hogyan gazdálkodik a lehetőségeivel?
- D: De erre miért kell külön egy Mérő?
- J: Mert minden szellemiségnek van egy Forrása. Annak a gondolatnak, hogy én felelős vagyok önmagamért, ez egy szellemi tartalom?
- D: Persze.
- J: Ennek kell, hogy legyen egy Forrása. Az, hogy én a lehetőségeimmel élhetek, ez ugyanabba a körbe tartozik, a lehetőségekkel való gazdálkodásnak. Lehet-e egy Istenből jövő forrása? Tehát, hogy nem én találom ki magamnak, hanem VAN?! Tehát, hogy ez a lelkiület, ez a szellemiség, ez a kérdés, ezt nem én szültem meg a semmiből, hanem ez az Isten létéből ered. Az Isten létéből az is ered, hogy hogyan gazdálkods a lehetőségeiddel. Ha az Isten nem létezne, akkor ez a kérdés nem lenne. De te sem lennél. Ez a kapcsolat. Ebben a kapcsolatban való előrelépés lehetőségét is megteremti a Mérő, hogy méri a lehetőségekkel való gazdálkodást, mert csak ez által vagy képes ráláttni arra, hogy csak a rosszból van a jó. Ez is összefügg velem.
- I: Tudom, hogy nem ide tartozik, de ez valami olyasmi, például, amikor magyaráztad nekem a Máriával kapcsolatban, hogy a fogadásnak a szellemisége is egy szellem, egy szellemiség, és az megtestesült mondjuk itt a Földön a Máriában, hogy maga a mérés is egyfajta szellemiség? Jó, hogy a mérés meg az elszámolás azért egy földi dolog, és itt talán ez jobban érzékelhető, de itt például ott van, hogy a Mérő mindenkit mér, a Segítő mindenkit segít, a Sugárzó mindenkire sugárzik, az Építő mindenkit épít, tehát, hogy több fajta olyan szellemiség, forrás van, ami itt a Földön valahogy az anyagvilágban megjelenik.
- D: A Segítő is egy külön szellemiség?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Igen.
- J: Ugye azt mondtuk, hogy mindennek – mert eddig csak anyagi, tárgyi dolgokra gondoltunk az angyalok vonatkozásában, hogy azoknak van anyala. Na de az ember nem csak anyagiból van, hanem van gondolatból, lélekből.
- I: Tehát nem csak az anyagvilágnak van szellemisége.
- J: Minden fogalomnak van anyala. Úgy fogalmaz, hogy minden létezőnek kell, hogy legyen anyala. Átala teremtődik, Átala generálódik, Átala van jelen. Ez a kapcsolatot is feltételezi. Hogy akarva-akaratlanul, kivétel nélkül mindenki kapcsolatban van a mérés angyalával.
- I: Az is, aki nem Istenben hisz?
- J: Az is. Mert abban az űrt méri.
- D: Na, ide kell hívni, mert itt van mit mérni! 😊
- J: Arra a kérdésre, hogy miért van a Mérő, meg mit mér, van-e valami elfogadható magyarázatunk?
- M: Hát, mikor kérjük a bölcsesség lelkét.
- J: Például!
- I: Tényleg!
- J: Mennyire önmagáért beszél, hogy a bölcsesség lelkét kéred. A szellemiségét kéred.
- I: Olyan fura, mikor azt mondja, hogy unom már mérni. Ez egy olyan emberi mondat.
- M: Mert nincs dolga.
- I: Ez olyan, hogy unom már, hogy megint ez van a TV-ben. 😊
- J: Nyilván ez az unom szó a Hanna ajkán született meg, mert egy olyan tartalmat fogalmaz meg, ami azt mondja, hogy a végtelentől kezdve még mindig csak itt tartunk, hogy sehol semmi. Mert ebben a négy fiatalban találja meg és látja meg először a gyümölcstermés lehetőségét. Mert ennek az a feltétele, ugyanis most egy kicsit más terület, de nem nélkülözheti ezt, hogy a kérdés az, hogy ma már a jelen látásmódunk birtokában hogy látjuk azt, hogy lehet-e valóságosan hinni az Istenben, ha nem hiszek az angyalokban.
- D: Van olyan, hogy valaki hisz Istenben és nem hisz az angyalokban.
- I: Persze.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Az angyalokról senki nem beszél. Sem az Ószövetség, sem az Újszövetség. A feladatukat, a lényegüket, a valóságukat soha senki és semmi nem ismerte fel eddig.
- M: Nem csak ilyen angyalok vannak, vagy ilyen szellemek, szellemiségek, hanem például a gonoszságnak, az irigységnek.
- J: Így van! Így van! Csak módosítani akarom akkor a mondatomat, hogy lehet-e ismerni az Istent az angyalok ismerete nélkül?
- M: Biztos, hogy nem.
- J: Tehát, lehet ismerni az Istent, csak nem a teljességben. Nem fog elvinni oda.
- I: De mondjuk a negatív értelemben hogy lehet, hogy Isten megteremti vagy teremtésében lehetőségét mondjuk az irigységnek, hogy az irigységnek legyen angyala? Értem, hogy a fogalomnak az ember megteremti.
- J: Tudod, egy csomó emberi gondolkodással próbálsz megközelíteni Isten fogalmát, hogy hogyan adja, hogyan teremti, hogyan tudja megcsinálni. Ez egy ember gondolatai.
- I: Én ember vagyok.
- M: Másképp nem tudja.
- J: Értem. De kell, hogy feltételezd azt, hogy az Isten nem ember. Ha emberi gondolatok által nem érem fel, akkor azt kell mondanom erre, hogy az Isten nem ember. Oka van neki! Kell, hogy oka legyen! Nem látok rá. Majd odaát rálátok.
- I: Nem ezt mondtam. Azt kérdeztem, hogy hogyan lehet megteremtve ez a dolog.
- J: Ugyan azt mondod.
- M: Majd kiderül.
- J: Mert oka van neki.
- M: Bízd a Jóistenre.
- J: Az Angyalkönyvnek van egyetlen egy mondata, hogy majd ezek a sötét angyalok, tehát a mélység angyalai is vissza fognak kerülni a Mennybe. Tehát, akkor, amikor már minden beteljesül. Amikor az ember beteljesíti a feladatát. És ez az egy mondat eléggé messzire visz bennünket, mert újból azt veti fel, hogy valóban minthogyha az angyalok az angyalok világában valóban lett volna egy olyan esemény, hogy ők nem kértek az Istentől. Mert ők is angyalok, csak a sötétség angyalai. A hiány angyalai.
- I: Nem csak az ember nem kért.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ugyan ezt a kérdést veti fel az, hogy vajon kik a démonok, amit az Ószövetségben találunk? Mert arra utal, hogy nem meghalt gonosz emberi szellemek lennének a démonok, hanem olyan angyalok, olyan szellemi lények, akik a gonoszságban élik ki a maguk vágyait vagy szellemiségét. A kártevésben, a pusztításban. Tehát, hogy nem emberi szellemek. Az emberi szellemek nem képesek démonokká válni. Vagyis sötét angyalokká, vagy gonosz angyalokká válni. Mert az angyalok és az emberek jelenleg még két külön síkot képeznek. De ez az egyetlen egy mondat utal csak erre. De sok más irodalom beszél róluk.
- M: Az angyal az küldött. Igaz?
- J: És a Sátánnak is vannak küldöttei. Még az Újszövetségben is benne van egy helyen, az Evangéliumokban, hogy a sötétség vagy a Sátán angyala.
- I: De Jézus a főnök, mert Neki fogadnak szót egyedül.
- D: Akarata nélkül nem történik semmi.
- J: Ez így nem fog bennünket elvezetni a megértéshez, mert a Hang azt mondja, hogy amit az Isten akar, az van. Tehát, hogy ez úgy tűnik, minthogyha ha nem az történik, amit én akarok, akkor az Isten másképp akarta. A kérdés az, hogy az Isten az akaratán keresztül - ha van akarata – beleszól-e az ember akaratába?
- D: Nem.
- J: Miért nem?
- I: Mert nem vagyunk bábuk.
- J: Erről van szó. Hát, ha beleszólna, lenne felelősségünk? Akkor egy irányított bábok lennénk. Akkor a szabadság egy fikció lenne. Akkor a fejlődés, egy semmi nem lenne. Semmi nem lenne az emberből. Akkor az ember nem ember lenne. Tehát, ha egyszer úgy közelítettük meg, hogy minden lehetőség, mindenre megadja neked a lehetőséget, akkor miért nyúlna bele? Ebben az emberi gondolkodás szerinti akarat vonatkozásában nem mondhatjuk, hogy az Istennek akarata van. Az Ő létezését a VAN szóval tudjuk inkább kifejezni. Aztán, ha te rálátsz és megtalálod Benne a boldogságot, csak a hasznodra válik. Ha nem, akkor vergődni fogsz. De Ő ettől nem változik, Ő nem lesz boldogtalanabb attól, hogy te vergődsz. Miért nem? Miért nem szenved az embertől?
- I: Mert nem ember.
- J: Tökéletes. Mert nem ember.
- M: Benne nincs hiány.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Szükséges a szenvedés?
- I: Nem.
- M: Az embernek.
- I: Neki nem.
- J: Neki nem. De az embernek szükséges a szenvedés? Hát önmagának okozza. Hát, ha az ember rálátna arra, hogy önmaga provokálta ki ezt a vírusjárványt, hogy önmaga provokálta ki, hogy szükségszerűen az ő cselekedeteinek, gondolkodásának, erkölcsi magatartásának az egyenes következménye ez minden esetben. Akkor miért szólna bele? A pápa imádkozott, megbeszélte az Úristennel, hogy vegye el tőlünk ezt a vírusjárványt. Megbeszélte ezt. Így volt írva, hogy megkérte Őt arra, hogy légy szíves pajtás...
- M: Még a Holocaustot is az Istenre kenik, hogy miért engedte meg.
- J: Pontosan.
- I: Szerintem ebben talán pont fordítva van, hogy ilyen értelemben nem az Isten akarata van, hanem az ember akarata merre irányul, hogy behangolódik az Isten felé és akkor lesz lelki békéje, vagy nem hangolódik bele.
- J: A Hangban megkérdezte egy kérdező, - sose felejtsem el - hogy miért engedi meg az Isten ezt a sok szenvedést a Földön.
- I: Nem az Isten engedi meg.
- J: Azt mondta, hogy nem Én engedem meg, hanem ti.
- I: Én megmondtam mit kell csinálni, aztán nem azt csináljátok.
- J: Tehát az Isten akarata az ebben az emberi akarat vonatkozásában nem felmérhető, tehát nem megfogalmazható, nem megragadható. Mindemellett, azt kell gondolnom, hogy az Övéinek az életében igenis valamilyen szinten az angyalok által belenyúl. Akkor nem lenne értelme annak a szónak, hogy Segítő.
- M: Aki kér, az kap.
- J: Tehát, hogy valamilyen úton-módon, mert számtalan, én a saját életemen tudom felmérni, hogy hány és hány helyen, esetben mentett meg attól, hogy valami elképesztő ostobaságot, ökörséget csináljak. Hogy hányszor mentett meg ettől. Mert nyilvánvaló, mert hát én úgy gondolom, hogy igen, én úgy jöttem le, hogy Nála kötök ki, tehát hogy Tőle jöttem. Nem az a kérdés, hogy meddig nem voltam Nála.
- I: A feladat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Befejezhetjük? Előbb-utóbb mindennek be kell fejeződnie. Valaki szeretne-e imádkozni a végén? Nem muszáj.

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Hálás szívvel mondok most köszönetet Nektek ezért a beszélgetésért. Egészen biztos az, hogy itt voltál velünk és segítettél nekünk. Köszönöm, hogy adtál felismeréseket és ez által Hozzád közelebb kerültünk. Köszönöm azt, hogy ezt örömben élhettem meg, és Veled, és bennem tudtál élni. Ámen.

Ámen.

J: Ámen. Köszönjük.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István